

Arrest

**nr. 75 356 van 17 februari 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 28 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. A. F. J. S., die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 februari 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 februari 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 april 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 september 2011.

1.3. Op 2 december 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Egyptische nationaliteit te bezitten. U zou een koptische christen zijn, afkomstig van het dorpje Nidah in de provincie Suhaj. U bent gehuwd en hebt een zoontje. U zou in 1996 zijn afgestudeerd als lasser. Nadien zou u voor een periode van anderhalf jaar in Cairo in een atelier hebben gewerkt. Ongeveer drie jaar geleden zou u thuis een lasatelier zijn begonnen, samen met uw broer. Mensen kwamen bij jullie om hun huishoudapparaten te laten herstellen. In augustus 2010 zou u zijn gearresteerd samen met drie andere kopten. U zou gedurende vier dagen zijn vastgehouden. Ze zouden u hebben mishandeld en de tatoeage van het koptisch kruis op uw onderarm hebben verwijderd. Begin januari 2011 zouden de Moslimbroeders u hebben gevraagd met hen samen te werken. U weigerde dat. De Moslimbroeders zouden een fatwa tegen u hebben uitgevaardigd. Ze zouden een pamflet aan de moskee hebben gehangen waarin u ter dood werd veroordeeld. Rond 15 januari 2011 kwam er een moslimvrouw in uw atelier om haar strijkijzer te laten maken. Ze zou ineens zijn beginnen roepen. Op haar geschreeuw kwamen er verschillende mensen van het dorp naar uw atelier. Ze zouden u, uw ouders en uw echtgenote hebben geslagen en het atelier hebben vernield. De vrouw beschuldigde u van verkrachting. Daarop zou de politie jullie hebben meegenomen naar het politiebureau. U zou vier dagen zijn opgesloten en mishandeld. Nadien zou u zijn vrijgelaten. Daarop besloot u het land te verlaten. U zou Egypte op 1 februari 2011 hebben verlaten. U zou via Libië en Italië naar België zijn gereisd waar u op 20 februari 2011 aankwam en op 22 februari 2011 asiel aanvroeg. Uw echtgenote en zoontje zouden momenteel bij uw schoonouders verblijven in het dorp naast Nidah. Uw ouders en uw broer wonen nog in het ouderlijke huis in Nidah. Uw getrouwde zus woont eveneens in Nidah.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, een uittreksel uit de burgerlijke stand in verband met uw geboorte en een attest opgesteld door een priester en een envelop van Egypte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dienen er bemerkingen te worden gemaakt over het door u geschetste moment van vertrek uit uw land. Gevraagd wanneer u uw huis in Nidah hebt verlaten om naar België te komen, antwoordde u op 29 januari 2011 of op 1 februari 2011. Daarna zou u ongeveer twaalf of dertien dagen in Barani, bij de grens met Libië, hebben verbleven, alvorens het land circa midden februari 2011 te verlaten. In Barani zou u in een huis hebben verbleven. U verklaart uitdrukkelijk dat u niet in een klooster hebt verbleven na uw vertrek uit uw huis in Nidah (CGVS, 12/09/2011, p. 4). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u, na uw vrijlating uit de gevangenis tot uw vertrek uit Egypte, onderdook in een klooster, wijzigt u bovenstaande verklaringen. U beweert dan opeens dat u, na uw vrijlating uit de gevangenis niet meer naar huis bent gegaan maar dat u naar een klooster bent gegaan, waar u twee of drie dagen verbleef tot 1 februari 2011 (CGVS, 12/09/2011, p. 4). Later tijdens het gehoor verklaarde u dan weer dat u geen twee of drie dagen in het klooster hebt verbleven maar vier dagen en dat u het klooster op 29 januari 2011 of 1 februari 2011 hebt verlaten (CGVS, 29/09/2011, p. 18). Dit klopt niet met uw eerdere verklaringen als zou u uw huis in Nidah op 29 januari 2011 of 1 februari 2011 hebben verlaten om naar Barani te gaan. Het feit dat u dergelijke incoherente verklaringen heeft afgelegd over de plaats waar u was ondergedoken, het moment waarop u uw eigen huis verliet en het moment waarop u Egypte verliet, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Hierbij aansluitend dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw verblijfplaatsen en de periodes dat u er verbleef, niet blijken te stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Wanneer u wordt gevraagd waar u was op het moment dat de revolutie begon in Egypte (op 25 januari 2011 startten de volksmanifestaties tegen de regering), antwoordde u in Barani (CGVS, 29/09/2011, p. 22). Dit klopt niet met uw eerdere verklaringen, waarbij u stelde dat u pas op 29 januari of 1 februari uw huis in Nidah verliet. Volgens uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken zou u via Libië en Italië naar België zijn gereisd waar u op 20 februari 2011 aankwam. Gevraagd waar u was op het moment van de val van het regime van ex-president Moubarak (op 11 februari 2011) antwoordde u in België. Ook dit klopt niet met uw eerdere verklaringen als zou u Barani hebben verlaten rond 15 februari 2011 en aangekomen zijn in België op 20 februari 2011 dus na de val van Moubarak. Dat u zich tegenspreekt over waar u was op zo'n (recent) historisch moment in de geschiedenis van Egypte, is zeer verwonderlijk. Bovenstaande tegenstrijdigheden ondermijnen de oprechtheid van uw asielaanvraag en uw algehele geloofwaardigheid.

Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer de Moslimbroeders u hebben benaderd om hen te helpen. Aanvankelijk verklaarde u dat ze u hebben benaderd begin januari 2011 (CGVS, 29/09/2011, p. 9). Later verklaarde u dat ze u 3 of 4 keer hebben gevraagd samen te werken en dat de laatste keer in december 2010 was en dus niet in januari 2011 (CGVS, 29/09/2011, p. 10).

Vervolgens zouden de Moslimbroeders een fatwa tegen u hebben uitgevaardigd waarin u met de dood werd bedreigd. U legt hierover echter zeer vage en onsamenhangende verklaringen af. U hebt verklaard dat er een papier aan de moskee werd opgeplakt. U legt echter uiteenlopende verklaringen af over wanneer dat papier aan de moskee werd opgeplakt. U zegt aanvankelijk dat dit ongeveer een maand na uw vermeende arrestatie in augustus 2010 gebeurde, dus in september - oktober 2010 (CGVS, 29/09/2011, p. 14). Nog volgens u was het, nadat de Moslimbroeders u vroegen met hen samen te werken (CGVS, 29/09/2011, p. 14). Volgens uw eerdere verklaringen vroegen ze u om samenwerking in december 2010 of januari 2011. Dit klopt dus niet. Als het papier in september of oktober 2010 aan de moskee werd opgeplakt, kan dat dus niet na de vraag van de Moslimbroeders om samen te werken geweest zijn in december 2010 of januari 2011. Bovendien kan u ook niet aangeven hoe lang nadat ze u om hulp vroegen, ze de fatwa uitvaardigden.

Daarnaast weet u niet of het papier door iemand was ondertekend. U beweert dat u het papier weliswaar zelf niet heeft gezien, maar u heeft er blijkbaar ook niet naar geïnformeerd terwijl toch mag worden verwacht dat u dit had gedaan, temeer daar iedereen volgens u op de hoogte was van de fatwa. Dat u dit hebt nagelaten ondermijnt verder uw geloofwaardigheid. Bovendien blijkt dan nog eens dat u van uw broer heeft vernomen dat de fatwa was bekendgemaakt, maar blijkt u niet goed te weten of hoe uw broer op de hoogte was. U denkt dat uw broer het papier zelf niet heeft gezien. (CGVS, 29/09/2011, p. 14-15).

U verklaarde dat u na die bewuste fatwa niet meer in uw atelier hebt gewerkt (CGVS, 29/09/2011, p. 15). Dit is echter strijdig met het relaas dat u vertelt over de vrouw die u valselijk beschuldigde van verkrachting. Volgens u was dat ongeveer op 15 januari 2011 op een moment dat u aan het werken was in uw atelier. Dit incident zou hebben plaatsgevonden na de fatwa (CGVS, 29/09/2011, p. 15), terwijl u eerder hebt verklaard dat u na de fatwa niet meer bent gaan werken. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt andermaal op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u over het vermeende incident van de valse beschuldiging van verkrachting zeer vage verklaringen aflegt. Zo weet u niet hoe de vrouw heet of wat de naam is van haar familie. U weet ook niet of ze gehuwd was of niet (CGVS, 29/09/2011, p. 16). Dat u dit niet weet is zeer opmerkelijk. U hebt immers verklaard dat de politie van u en de vrouw een verklaring heeft afgenomen en dat u die verklaring hebt ondertekend (CGVS, 29/09/2011, p. 18). Bovendien zou het meisje iemand van uw dorp zijn, wat volgens u trouwens maar een zeer klein dorp is waar iedereen naast elkaar woont en wordt beschouwd als één grote familie (CGVS, 29/09/2011, p. 5, p. 16). Dat u, gezien het voorgaande, niet eens de naam van de vrouw of haar familie kunt geven, is zeer opmerkelijk. Als u daadwerkelijk valselijk beschuldigd wordt van verkrachting, daardoor vier dagen in de cel hebt gezeten en vervolgens het land hebt moeten verlaten, mag er van u toch worden verwacht dat u de naam kent van de vrouw of de familie die u dergelijke problemen op de hals heeft doen halen. Dat u dit niet weet ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Dat u niet weet of ze gehuwd is of niet is ook zeer opmerkelijk aangezien u ook hebt verklaard dat haar familie u wilde dwingen u te bekeren en met haar te trouwen (CGVS, 29/09/2011, p. 21).

Vervolgens legt u weinig consistente verklaringen af over het moment waarop u werd gearresteerd. Eerst verklaarde u echter dat het incident met het meisje ongeveer op 15 januari plaatsvond en dat u dezelfde dag bent gearresteerd (CGVS, 29/09/2011, p. 15). Later, wanneer u werd gevraagd hoelang u werd vastgehouden, verklaarde u dat u ongeveer op 22 januari 2011 werd gearresteerd voor vier dagen (CGVS, 29/09/2011, p. 18).

U weet niet of u officieel in beschuldiging bent gesteld van verkrachting. U weet evenmin of er een proces was tegen u (CGVS, 29/09/2011, p. 19). Dat u dit niet weet ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Als u daadwerkelijk valselijk bent beschuldigd van verkrachting, mag er van u toch worden verwacht dat u weet of u al dan niet in beschuldiging werd gesteld en of u gerechtelijk vervolgd werd. Dergelijke vage verklaringen omtrent uw vluchtaanleiding kunnen allerminst overtuigen, zeker in het licht van bovenstaande bemerkingen.

Verder weet u evenmin of u door de politie werd gezocht na uw vertrek. U hebt dit niet eens gevraagd aan uw familie (CGVS, 29/09/2011, p. 20). Dergelijke desinteresse ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven. Dergelijke informatie is immers van essentieel belang om een correcte inschatting te kunnen maken van uw risico op vervolging.

Gezien bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u vage en inconsistente verklaringen aflegt over de vermeende arrestatie van augustus 2010 waarbij ze de tatoeage van uw onderarm zouden

hebben verwijderd. Op het CGVS verklaarde u hierover dat u door de Staatsveiligheid werd gearresteerd, en ontkende u dat het door de politie was (CGVS, 29/09/2011, p. 11). Bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS op de Dienst Vreemdelingenzaken, vermeldde u echter dat u was gearresteerd door de politie (vragenlijst p.3). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u door de politie werd gearresteerd, kan u echter geen afdoende verklaring geven. Integendeel zegt u dat voor u de Staatsveiligheid hetzelfde is als de politie (CGVS, 29/09/2011, p. 12). Dit is een opmerkelijke verklaring. De Staatsveiligheid is toch duidelijk een andere instantie dan de politie. Er mag van u toch worden verwacht dat u dit onderscheid kunt aangeven en dus ook op coherente wijze kan aangeven door welke instantie u werd gearresteerd. Het feit dat u dit niet kunt, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U weet overigens ook niet of er een proces was naar aanleiding van deze arrestatie (CGVS, 29/09/2011, p. 12). Het feit dat u niet weet of er een proces was, ondermijnt verder uw geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw ingeroepen vluchtrelaas.

Het CGVS erkent dat koptische christenen in Egypte het voorwerp kunnen uitmaken van discriminatoire maatregelen, maar benadrukt echter ook meteen dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat de situatie voor Kopten in Egypte weliswaar enigszins zorgwekkend is, doch uit niets kan afgeleid worden dat het loutere feit kopt te zijn in Egypte en het daaraan gekoppeld ontzegd zijn van bepaalde algemene rechten op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte blijkt dat het conflict dat dit gebied actueel kenmerkt niet kan bestempeld worden als een binnenlands gewapend conflict. De media maken vooralsnog geen melding van veralgemeende veiligheidsproblemen waarvan de Egyptische bevolking het slachtoffer dreigt te worden. Voorts is het geweld dat Egypte actueel kenmerkt gelokaliseerd van aard en de impact ervan op het leven van de gewone burger is eerder beperkt. Incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, komen voor bij massabijeenkomsten en manifestaties waarbij de trage hervormingen, de corruptie, de berechting van burgers door militaire rechtbanken, etc. wordt aangeklaagd. De recente betogingen waarbij de Egyptische bevolking onder meer eist dat het militaire regime zo spoedig mogelijk haar macht overdraagt aan een civiele regering gaan weliswaar gepaard met een gewelddadig optreden van de ordediensten, maar er is aldus geen sprake van aanhoudend geweld of een openlijk militair conflict tussen strijdkrachten van het huidige regime en georganiseerde gewapende groeperingen (zie bijgevoegde SRB: Egypte – Situation politique et sécuritaire actuelle, d.d. 9 juni 2011 – updates 18 september 2011 en 23 november 2011).

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Egypte actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Actueel is er voor burgers in de Egypte aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteitskaart, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, het uittreksel uit de burgerlijke stand in verband met uw geboorte en de envelop, bevestigen uw identiteit en afkomst hetgeen hier niet in twijfel wordt getrokken. In verband met het attest van de priester dient te worden opgemerkt dat dergelijke stukken enkel waarde hebben ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas wat in uw geval zeker niet zo blijkt te zijn. Bovendien kan dergelijk document door eender wie en eender waar zijn

opgesteld. Het gaat immers over een handgeschreven brief zonder officiële stempel. Officiële documenten van uw vermeende arrestaties legt u niet voor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel - aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling – afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, bevestigt verzoeker enkele van zijn verklaringen met betrekking tot zijn asielmotieven, benadrukt hij dat het leven in zijn thuisland als Koptisch Christen ondraaglijk wordt, en is hij van oordeel dat hij niet correct werd begrepen door het CGVS dat vaak een subjectieve beoordeling van de feiten heeft gegeven zonder de asielmotieven grondig te onderzoeken.

2.2. In een tweede middel - aangaande het statuut van subsidiaire bescherming – stelt verzoeker dat de actuele veiligheidssituatie in Egypte slecht is, er zich geregeld incidenten voordoen waarbij burgerslachtoffers vallen en er wel degelijk sprake is van een ernstige bedreiging van het leven van verzoeker ten gevolge van een binnenlands gewapend conflict.

2.3. De Raad merkt vooreerst op dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148). Daarnaast wordt erop gewezen dat de vlucht uit het land van herkomst dermate fundamenteel en ingrijpend is, dat van de asielzoeker dan ook kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van de belangrijkste elementen van zijn vrees. Zo stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vast dat verzoeker niet weet of hij officieel in beschuldiging is gesteld voor verkrachting, hij niet op de hoogte is of er een proces is geweest en hij evenmin weet of hij door de politie werd gezocht na zijn vertrek. Verzoekers verschoning voor deze vaststellingen, namelijk dat hij dit niet weet omdat hij in België verblijft, is niet ernstig en in ieder geval geen verschoning voor zijn manifest gebrek aan kennis over en interesse in zijn eigen vluchtmotief. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de hele lijn niet coherent en consistent zijn, zoals gedetailleerd toegelicht in de bestreden beslissing, en hij niet de minste poging onderneemt om de verschillende motieven, die steun vinden in het administratief dossier te ontcrachten. Verzoeker komt immers niet verder dan de bevestiging dat hij zijn huis heeft verlaten op 29 januari 2011 of 1 februari 2011, hij vier dagen in het klooster bleef, hij via Libië reisde en in België aankwam op 20 februari 2011, er een fatwa werd uitgevaardigd waarin hij bedreigd werd, maar de situering in de tijd niet meer zo goed kan herinneren, noch of het document was ondertekend, vermits hij het papier niet zelf heeft gezien, de vrouw hem valselijk beschuldigde van verkrachting, en de politie een verklaring afnam en hij vier dagen in de gevangenis moest doorbrengen. Met een loutere bevestiging en herhaling van zijn relaas en de blote beweringen dat hij niet correct werd begrepen en het CGVS vaak een subjectieve beoordeling van de feiten geeft zonder de asielmotieven grondig te onderzoeken, slaagt verzoeker er niet in de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

2.4. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, wat verzoeker niet heeft aangetoond.

In de bestreden beslissing wordt derhalve correct gesteld dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat de situatie voor Kopten in Egypte weliswaar enigszins zorgwekkend is, doch uit niets kan afgeleid worden dat het loutere feit Kopt te zijn in Egypte en het daaraan gekoppeld ontzegd zijn van bepaalde algemene rechten op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de

toekenning van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond en u blijft hier in gebreke.

2.5. Artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Egypte, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Met de beweringen dat de veiligheidssituatie in Egypte slecht is, er zich geregeld incidenten voordoen waarbij burgerslachtoffers vallen en er dus wel degelijk sprake is van een ernstige bedreiging, ontkracht verzoeker de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet (SRB: "*Egypte – Situation politique et sécuritaire actuelle*", d.d. 9 juni 2011 – updates 18 september 2011 en 23 november 2011) noch toont hij aan dat de commissaris-generaal uit de beschikbare informatie de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS